

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه

پرسیده‌اند: آیا غیبت کردن حق الناس است؟ اگر نتوانیم از کسی که از او غیبت کرده‌ایم، حلالیت بطلبیم، چگونه می‌توانیم توبه کنیم؟

پاسخ: بله، غیبت کردن یقیناً حق الناس است. اولاً باید مواظب باشیم که غیبت نکنیم؛ ثانیاً می‌دانید که غیبت با تهمت فرق می‌کند. اگر آن چیزی که گفته‌اید، واقعیت ندارد، تهمت است. غیبت آن عیبی است که در دوست مؤمنت وجود دارد و خوشش نمی‌آید که پشت سرش گفته شود و تو می‌گویی؛ راست هم می‌گویی؛ ولی پشت سرش می‌گویی. باید بتوانی به‌گونه‌ای جبران کنی؛ ذهن کسانی که نسبت به او بدبین کرده‌ای را ترمیم کنی و بعد اگر مفسده‌ای به دنبال ندارد؛ یعنی آن شخص ظرفیت دارد، نزد او بروی و بگویی من انسان نفهمی هستم؛ ندانسته کار بدی کردم؛ غیبت تو را کردم؛ اما امروز با همه‌ی وجودم پشیمانم. هر کاری هم بگویی، حاضرم انجام بدهم؛ عذرخواهی کنم؛ بروم بیرون در برابر مردم، فریاد بزنم که من کار بدی کرده‌ام؛ هرچه تو بگویی، حاضرم انجام دهم. آمده‌ام از تو عذر بخواهم. مرا ببخش. من از سر نفهمی، از سر بی‌توجهی و از سر نادانی چنین کاری کردم؛ شیطان فریبم داد.

کم پیدا می‌شود انسانی که شخصی این‌گونه خودش را جلوی او بشکند و در مقابل، او بگوید نه، نمی‌بخشم. بیشتر افراد می‌گویند: از تو گذشتم؛ تو را بخشیدم. اما اگر دیدی طرف مقابل اگر تو اینگونه صحبت کنی، می‌گوید: تو اینها را گفتی؟ غلط کردی گفتی! حالا که

گفتی، چنین و چنان می‌کنم و در نتیجه، دعوی جدیدی به راه می‌افتد؛ در این صورت، لازم نیست به او بگویی. برای خودت و او استغفار کن و بدون اینکه او بداند، از جانب او، اعمال خیری انجام بده و ثوابش را به او هدیه کن و بگو خدایا! دل او را از من راضی کن.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ